

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, variisque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 10. De oratione Christi in horto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO
DECIMA.

DE ORATIONE CHRISTI
in horto.

EVANGELIUM.

 Rabat IESVS, vt si fieri posset, transfiret ab eo hora, & dixit: Abba Pater, si possibile est, transfer hunc calicem à me, veruntamen non mea, sed tua voluntas fiat. Et surgens ab oratione venit ad discipulos suos, & inuenit eos dormientes, & dixit Petro. Simon dormis? sic non potuisti vna hora vigilare mecum. Vigilate & orate, vt non intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus est; caro autem infirma. Iterum secundo abiit, & orauit eundem sermonem dicens: Pater mi, si non potest

Matt. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

E s hic

hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua, & venit iterum, & inuenit eos dormientes, erant enim oculi eorum grauati. Et ignorabant quid responderent ei. Et relictis illis, iterum abiit tertio, & orauit tertio eundem sermonem.

PROPHETIÆ.

Thren. 3. **A**EDIFICAVIT in gyro meo, & circumdedit me felle, & labore; sed & cum clamauero, & rogauero, exclusit orationem meam.

Psal. 68. Sustinui, qui simul contristaretur, & non fuit: & qui consolaretur, & non inueni.

CONSIDERATIONES.

1. Punctū. **S**ALVATOR noster, vt verus Pontifex, oneratus totius mundi peccatis, accedit ad thronum paternæ gloriæ, & profunda cum humilitate, Patrisque reuerentia, cum clamore valido & lacrymis offert illi suas orationes. Sæpe aliàs benignissimus IESVS, vt aduocatus noster, pro nobis orauerat, semper exauditus erat: nunc, pro se rogans, non auditur à Patre; de quo scriptum est. Sic illum dilexisse mundum, vt Filium

Ioan. 3.

liura

lium suum vnigenitum daret. Quod cum optimè sciret Christus, & Patris voluntatem fieri desideraret, noluit pro se exaudiri, vt pro nobis exaudiretur: amauit magis nostram salutem, quàm vitam suam. Rogat ergo Patrem: *Pater, si fieri potest, transfer à me calicem hunc.* Nollet anima mea apparatus sibi suppliciorum acerbiter: sed hæc mea petitio Pater non proficiscitur à mea voluntate, quæ naturali huic affectioni non assentitur: fiat ergo quod ante omnia sæcula decretum est à te, vt patiar, & totam huius calicis amaritudinem exhauriam.

O singularem obedientiam! ô bonitatem nostri Redemptoris inexplicabilem! quantum tibi pro tanta in nos caritate debemus? Si enim tu non admo- uisses os huic calici tam amato; nemo vel in cælo, vel in terra repertus fuisset, qui potuisset ebibere, nisi tu admota sua uitate labiorum tuorum, amaritudinem miseriarum, dolorum & tentationum, quibus vita nostra scatet, temperasses; quæ patientia aut fortitudo ad ea toleranda satis esse potuisset?

In tanto angore non amittit discipulorum suorum memoriam, amantissimus Magister. Sed quodammodo magis de illis

illis, quam de se est sollicitus. Surgit ab oratione, inuisit illos, cum dormientes inueniret, dicit Petro; qui plus animi & fidei quam cæteri Domino suo promiserat, *Simon dormis? non potuisti una hora vigilare mecum?* quasi dicat: tu qui ante iactabas vitam pro me ponere paratum esse, nunc, cum in maximis sum angustijs, somno vinceris? non ita Iudas proditor meus, qui somno excusso in hac tota nocte vigilat, vt arma compareret, sollicitet turbas, quas ad ir e capiendum ducat. Heu! mi Domine, quanto vigilantiores & cautiores in sceleribus patrãdis sunt demonis mancipia, quam serui tui, in perficiendis tuis mandatis? Anima mea, quam sæpe & tu, dũ somnum teporis & negligentiaẽ tuã dormis, audisti vocem hanc optimi tui Iesv, qui dulciter te alloquens: *Simon, inquit, dormis?* quasi dicat: Diabolus aduersarius tuus, tanquam Leo rugiens quærit te deuorare: ego verò, vt te præfenti morti eriperem, illius crudelissimis morsibus meum corpus obieci, dedi dilectam animam meam in manus inimicorum suorum: & tu, quasi tua res non agatur, dormis? nec te excitat vlla, neq; de salute tua, neque de meis pro te laboribus & doloribus cogitatio?

Con-

DE PASSIONE DOM. 93

Confidera insignem Christi in suos indulgentiam, quos inueniens dormientes non asperè obiurgat, sed moderatè fert pigritiam & imbecillitatem eorum. Vide item, vt verè fidelis Pastor oret, & curam gerat ouium suarum. vt hæ securè dormiant, ipse vigilat: ille solus pugnat, vt hæ quiescant: ille se ferit a luporum, sicut agnus innocens, obicit, vt gregem totum à morte defendat, eique salutem impertiat. Quàm præclare illud scriptum est de te, Domine, quod in finem nos dilexeris, & in exitu maxima signa caritatis edideris.

Abit ad orationem Christus, mox ad discipulos iterum redit, & inuenit tamen dormientes. Dole anima mea cum dolente Domino. Vide vt pro te tot circumuentus angustijs, hic impugnetur terrore imminentis mortis, illic neminem inuenit, qui ipsum auscultet, nedum soletur aut adiuuet. Abit igitur Iesus plenus mœrore, & redit à discipulis ad Patrem, à Patre rursus ad discipulos, & inuenit clausos omnes aditus consolationum, vt rectè dixerit per Prophetam conquerens, *Circumspexi, & non erat auxiliator quasi mei, & non fuit, qui adiuuaret.*

Ingredere hortum hunc, anima mea,

in quo Christus pro te iacet in oratione. Ibi videbis apertum librum vite, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ reconditi. ibi videbis illud virtutum omnium speculum, profundissimæ humilitatis, caritatis flagrantissimæ, summæ obedientiæ & patientiæ! Ibi videbis fortissimum illum Dauidem Dominum tuum, & Deum tuum, ignito armatum desiderio, ardentem scilicet immittere se in locum pugnæ, & pro populo suo sanguinem & vitam ponere. Vide vt amore confirmatus, solus descendit ante ipsos etiam hostis in certaminis locum, vbi priusquam sanguinarias in eum Iudæi manus iniiciant, ipse vltro tantum sibi cruciatum assumit, vt illius dolori nullus vnquam par fuerit. Heu! quibus angustijs dulcissimum Saluatoris tui cor premebatur? quos cruciatus & dolores in illo timoris & amoris torculari sustinuit? Quam dolenter pars animæ illius sanctissimæ superior, in qua est ratio, compatiebatur inferiori, in qua est sensus! quam fideliter apud Patrem pro illa deprecabatur, dicens: *Pater si possibile est, transfer à me calicem hunc.* mox Amen miseram carnem reconcilians spiritui: *Non mea voluntas fiat, sed tua.* O fortem & magnanimem

nimem resignationem, & oblationem
Saluatoris nostri! Verè, mi Domine,
magna caritas tua carnè & sanguinem
vicit.

COLLOQVIUM.

ROGABIS Christum D. N. per
profundam illam humilitatem &
resignationem, qua Patrem orauit: vt
tibi similiter gratiã largiatur in omni-
bus molestijs, tentationibus, & rebus
aduersis, humilies te sub potenti manu
illius, & ab omni tui ipsius respectu te
cohibens, resignes te in rebus omnibus
diuinæ ipsius volütati. Item, vt gratiam
tibi det, qua teporem & somnolentiam
vincas: vt deinceps maiore diligentia &
ardore in via Dei ambulans non vinca-
ris; sed victoriam de omnibus tentatio-
nibus reportes.

DOCUMENTA.

1. **N**EQVAQVAM cessandum
aut desperandum est, si non re-
pente preces nostræ exaudiantur persisten-
dum potius & sape ac sapius petenda gra-
tia. Frequenter enim quod initio negatur,
in fine conceditur.

2. Orationes nostræ quicquid petamus
à Deo, semper coniuncta esse debent, tum
certa in Deum spei, vt ad ipsum velut
Patrem

96 MEDITATIONES

Patrem cōfugiamus; tū obedientia & nostri ipsorum in diuinam voluntatem resignationi, ut cum Christo dicamus: Pater non mea, sed tua voluntas fiat.

3. Ita debemus exercitationibus nostris spiritualibus attentis esse, ut simul de salute proximorum solliciti simus, nostris cohortationibus alijsq; caritatis officijs illos adiuuando, ut Christus fecit Apostolis.

4. Vigilandum est in cordis & sensuum custodia, & sepe orandum, ne tentationibus victi fugiamus, quod discipuli Christi fecerunt.

5. Non potuisti vna hora vigilare mecum? dicebat Petro Christus. Magnum dedecus & erubescendum eorum, qui seruitutem Dei professi tepidi sunt & remissi: quādo huius saculi homines tot annos, imò totam vitam consumunt in offendendo Deo, ut premia olim recipiant supplicia aeterna. At quos Dominus elegit, ut vna hora secum laborent, ut olim det illis pro premio Regnum calorum sine cura sunt, somnum negligentia sua dormientes.

6. Quanquam omnes, qui Deo negligenter seruiunt, in iustam iucurrant reprehensionem; tamē qui alijs tum ad gubernationem, tum ad exemplū prepositi sunt ij & grauius peccant, & acrius à Domi-

Domino obiurgabuntur.

7. Cum oramus, exemplo Christi admodum nos deprimere debemus, agnoscentes indignitatem nostram. Oratio enim humilientis se nubes penetrabit. *Eccles. 35.*

MEDITATIO VNDECIMA.

DE CHRISTI IN HORTO
agonia.

EVANGELIVM.

apparuit Angelus de cælo confortans eum, & factus in agonia prolixius orabat: Et factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis decurrens in terram: *LUC. 22.*

FIGURAE.

JACOB Patriarcha, veniente illi obuiam.